

Ήταν η τελευταία μέρα του Μάη και ο Φερδινάνδος είχε πάει να επισκεφθεί την περιοχή κοντά στο υποθαλάσσιο ηφαίστειο **Κολούμπο**. Ήταν βυθισμένος στις βυθομετρήσεις των σελίδων του, όταν άκουσε να του φωνάζουν:

– Γεια σου, καλημέρα!

Γύρισε να κοιτάξει και είδε μια **φώκια μονάχους μονάχους** να του χαμογελάει λίγα βράχια πιο μακριά.

– Καλημέρα, απάντησε λίγο ξαφνιασμένος και απόμεινε να την κοιτάζει καθώς πλησίαζε προς το μέρος του.

Στο κεφάλι της είχε τυλιγμένο ένα όμορφο λουλουδάτο μαντίλι. Το σώμα της γλιστρούσε με χάρη στην απότομη ακτή.

– Με λένε Κονσολίνα.

– Εμένα Φερδινάνδο.

– Μήπως έχεις δουλειά; Μήπως ενοχλώ;

– Εεε, μόλις τελείωσα... Απλώς κάτι έγγραφα. Τι σας φέρνει εδώ, στο νησί μας;

– Κάνω διακοπές! Δεν χρειάζεται πάντως να μου μιλάς στον πληθυντικό, είπε η Κονσολίνα γελώντας.

– Καλά λοιπόν, όπως θέλετε. Εεε, όπως θέλεις δηλαδή, απάντησε εκείνος και κοκκίνισε.

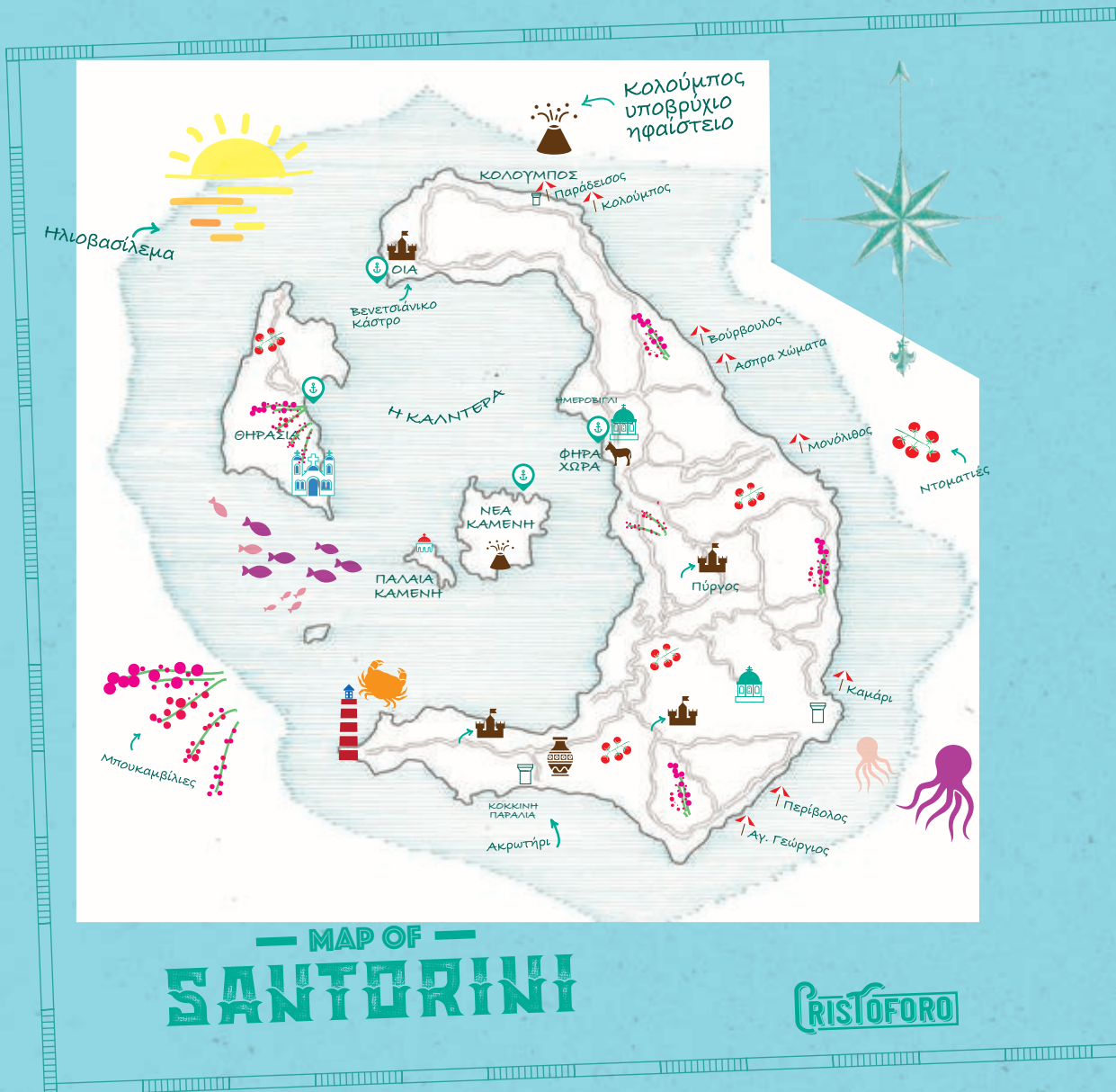
Η Κονσολίνα είχε μαζί της έναν χάρτη της Σαντορίνης.

Ο Φερδινάνδος άρχισε να της μιλάει για το νησί του, για όλα τα αξιοθέατα και τις παραλίες του, και ταυτόχρονα της έδειχνε τις διάφορες τοποθεσίες στον χάρτη.

Η Κονσολίνα τον άκουγε και τον παρατηρούσε προσεκτικά χωρίς να τον διακόπτει. Οι περιγραφές του ήταν γεμάτες με όμορφες λέξεις και φράσεις.

Ο Κολούμπος ή το Κολούμπο: ενεργό υποθαλάσσιο ηφαίστειο σε απόσταση 6,5 χιλιομέτρων βορειοανατολικά της Σαντορίνης, το οποίο έγινε γνωστό μετά τη μεγάλη ηφαιστειακή έκρηξη του 1650. Βρίσκεται περίπου 18 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Ο κρατήρας του έχει διάμετρο περίπου 3 χιλιομέτρων και βάθος 512 μέτρων.

– Ξέρεις, εγώ είμαι από ένα άλλο νησί, την Κίμωλο, τον πληροφόρησε η Κονσολίνα. Η Σαντορίνη και η Κίμωλος βρίσκονται πάνω στο ίδιο **ηφαιστειακό τόξο**. Και όχι μόνο αυτές... Ξέρεις ότι εδώ που βρισκόμαστε, σε λιγότερα από 100 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, βρίσκεται βυθισμένο ένα πολύ μεγάλο κομμάτι στεριάς; Εδώ ακριβώς που καθόμαστε. Τα νησιά παλιά ήταν ενωμένα. Πολύ παλιά.

Ηφαιστειακό τόξο Νότιου Αιγαίου: ηφαιστειακό τόξο που περνάει από κάποια νησιά των Κυκλάδων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα νησιωτικού τόξου. Δημιουργείται λόγω της σύγκλισης της αφρικανικής τεκτονικής πλάκας με την ευρασιατική (με ρυθμό περίπου 2,5 εκ./έτος). Το ηφαιστειακό τόξο ξεκινάει στα βόρεια από το Σουσάκι Κορινθίας, διασχίζει τα Μέθανα, τον Πόρο και την Αίγινα, συνεχίζει στη Μήλο, στην Κίμωλο και στη Σαντορίνη, και καταλήγει στη Νίσυρο και στην Κω.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΝΣΟΛΙΝΑ, ΤΗ ΦΩΚΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΜΩΛΟ

Η ΚΟΝΣΟΛΙΝΑ ΕΙΧΕ ΚΙ ΕΚΕΙΝΗ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΗΣ ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ. ΑΓΑΠΟΥΣΕ ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΑΝΑΖΗΤΟΥΣΕ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΜΑΖΙ ΚΑΙΝΟΥΡΙΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ. ΒΟΥΤΟΥΣΕ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΕΞΕΡΕΥΝΟΥΣΕ ΤΑ ΚΡΥΜΜΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ.

ΑΠΟ ΜΙΚΡΗ ΑΚΟΥΓΕ ΤΙΣ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΠΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΙΑΓΙΑΔΩΝ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΤΗΣ. ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΜΙΛΟΥΣΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ **ΑΙΓΗΙΔΑ**, ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΞΗΡΑ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕ ΟΛΟ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΠΕΛΑΓΟΣ 2 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ. ΓΝΩΡΙΖΕ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΑΝ ΜΟΝΟ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΣΤΕΡΙΑΣ ΠΙΑ ΒΥΘΙΣΜΕΝΑ. ΥΠΗΡΧΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΒΥΘΙΣΜΕΝΕΣ ΑΡΧΑΙΕΣ ΠΟΛΕΙΣ, ΒΥΘΙΣΜΕΝΑ ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΙΑ. ΥΠΗΡΧΑΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΞΕΠΕΣΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΑΜΕΤΡΗΤΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ. ΥΠΗΡΧΑΝ ΣΠΗΛΙΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΙΣ ΗΞΕΡΕ ΚΑΝΕΙΣ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΣΠΗΛΙΕΣ ΣΑΝ ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΑ ΠΕΙΡΑΤΩΝ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΣΠΗΛΙΕΣ ΣΑΝ ΚΑΤΑΦΥΓΙΑ ΠΛΟΙΩΝ ΣΤΗ ΦΟΥΡΤΟΥΝΑ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΣΠΗΛΙΕΣ ΣΑΝ ΟΡΜΗΤΗΡΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΠΟΛΕΜΟΥ...

Αιγηίδα: ενιαία Ξηρά που κάλυπτε το Αιγαίο πέλαγος και μεγάλο μέρος της σημερινής ηπειρωτικής Ελλάδας περίπου 2 εκατομμύρια χρόνια πριν. Τότε δεν υπήρχε ούτε το Αιγαίο πέλαγος ούτε τα νησιά του. Την επιφάνεια της Αιγηίδας κάλυπταν εκτεταμένα δάση και σαβάνες, που τις διέκοπταν μεγάλες λίμνες με γλυκό νερό. Η βλάστηση περιλάμβανε κυρίως ανθοφόρα και κωνοφόρα φυτά. Δεν έλειπαν ακόμη και τα φοινικόδεντρα. Λόγω της στεριάς που ένωνε την ηπειρωτική Ελλάδα με τη Μικρά Ασία πολλά είδη θηλαστικών μπορούσαν να μεταναστεύουν. Γι' αυτό σήμερα βρίσκουμε απολιθώματα ακόμη και από ελέφαντες στα νησιά του Αιγαίου (για παράδειγμα, στη Νάξο, στην Τήλο, και σε άλλα). Υπήρχαν ακόμη αντιλόπες, γαζέλες, μικρόσωμα ελάφια, καμηλοπαρδάλεις, ιπποπόταμοι, ρινόκεροι, πολλά πουλιά και ερπετά.

Ο Φερδινάνδος, όσο την άκουγε, ταξίδευε με τη φαντασία του σε εκείνες τις μακρινές εποχές. Την άκουγε με τεντωμένες τις κεραίες του. Την άκουγε και ένιωθε να τον μαγνητίζουν τα παράξενα αμυγδαλωτά, σαν ανθρώπινα, μάτια της. Ξαφνικά η Κονσολίνα έβγαλε από τον σάκο της ένα πολύχρωμο τετράδιο. Ήταν το λεύκωμά της. Άρχισε να το ξεφυλλίζει και να του δείχνει τις σελίδες που είχε φτιάξει με τις φωτογραφίες από τα ταξίδια της.

Όσο κοιτούσε το λεύκωμα ο Φερδινάνδος άρχισε να αισθάνεται κάπως μειονεκτικά. Η Κονσολίνα ήταν ελεύθερη. Αυτός τόσα χρόνια ήταν κολλημένος στα βράχια της Σαντορίνης. Κλεισμένος στο καβούκι του.

Μεσογειακή φώκια μοναχός

(Monachus monachus): ένα από τα δύο εναπομείναντα είδη της φώκιας μοναχός. Κάποτε ήταν εξαπλωμένη σε όλες τις ακτές της Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας και του ανατολικού Ατλαντικού. Σήμερα, με αριθμό μικρότερο από 600 ζώα, συγκαταλέγεται στα σπανιότερα και πλέον απειλούμενα ζωικά είδη του πλανήτη. Ο μισός περίπου πληθυσμός, γύρω στα 250-300 άτομα, ζει στην Ελλάδα.

ΜΕ ΛΕΝΕ ΚΟΝΣΟΛΙΝΑ

Ξαφνικά μέσα από τις σελίδες του λευκώματος γλίστρησε μία κάρτα και έπεσε στα πόδια τους. Ήταν ένα τραπουλόχαρτο. Ο Φερδινάνδος το σήκωσε και το περιεργάστηκε. Ήταν κιτρινωμένο και φθαρμένο στις άκρες.

- Πού το βρήκες; τη ρώτησε.
- Το βρήκα στο Ακρωτήριο, πεσμένο μπροστά σε μία **τοιχογραφία**, στο πάτωμα ενός σπιτιού.

Ο Φερδινάνδος έδειχνε αρκετά απορημένος.
Δεν είχε δει ποτέ τέτοιο τραπουλόχαρτο στο νησί του.

Οι τοιχογραφίες στο Ακρωτήριο: τοιχογραφίες που φιλοτεχνήθηκαν με την τεχνική της νωπογραφίας (δηλαδή ζωγραφίστηκαν σε νωπό ακόμα ασβεστοκονίαμα) στα σπίτια του προϊστορικού οικισμού. Οι τοιχογραφίες ήταν ένας καθιερωμένος τρόπος διακόσμησης των εσωτερικών χώρων τότε και μας δίνουν πολύτιμες πληροφορίες για την καθημερινή ζωή της εποχής, τη θρησκεία και τη φύση του νησιού.

Καθώς είχε μείνει με τα μάτια γουρλωμένα, η Κονσολίνα με την ψιλή φωνή της, την τόσο αταίριαστη με το μέγεθός της, του είπε:

- Θέλεις να ταξιδέψουμε μαζί; Να πάμε και σε άλλα νησιά;
- Δεν είμαι συνηθισμένος στα ταξίδια. Πά να πω την αλήθεια, δεν έχω ταξιδέψει ποτέ, παραδέχτηκε ο Φερδινάνδος.
- Σοβαρά; Ε, θα δεις, θα περάσουμε τέλεια!

Η Κονσολίνα τον έπεισε. Η γλυκιά καλοσύνη της, τα όμορφα μάτια της άναβαν μια φλόγα ζεστασιάς στην καρδιά του. Η υπόσχεση της φωνής της διέλυσε μέσα του όλους τους δισταγμούς. Σε μια ηρωική προσπάθεια να περισώσει την εικόνα του, είπε αποφασισμένος:

- Ναι, μπορούμε να ξεκινήσουμε αύριο πρωί πρωί. Αρκεί να μαζέψω σήμερα τα πράγματά μου και θα είμαι έτοιμος.
- Ωραία, μέχρι να ετοιμαστείς... θα δεις... έχω μια πολύ καλή ιδέα.

Πήγαν στο σπίτι του Φερδινάνδου. Αυτός άρχισε να ντύνει το τετράδιο με τις σημειώσεις του, για να είναι αδιάβροχο, όπως είχε κάνει η Κοσολίνα με το λεύκωμά της. Η Κοσολίνα, σε μια γωνιά, άρχισε να πλέκει. Κουβαλούσε μαζί της ένα μεγάλο κουβάρι ναυτικό σκοινί.

Ο Φερδινάνδος την κρυφοκοιτούσε και αναρωτιόταν πώς είχε βρεθεί από τη μια στιγμή στην άλλη πιασμένος στα δίχτυα της.

